

горѣ, нито въ Иерусалимѣ (дѣто колятъ жъртвы и кадятъ съ темянь) ще ся поклоните Отцу. Но иде врѣме и сега е, когато истинни-тъ поклонници ще ся поклонятъ Отцу *съ духъ и съ истиня*; защото Отець иска такыва да бѣдѣтъ онѣя, които му ся кланятъ. *Богъ е Духъ*; и онѣзи които му ся кланятъ *съ Духъ и съ истиня* трѣбува да му ся кланятъ (Іоан. 4; 21-24). Апостоли-тъ не употрѣбяхъ темянь въ поклоненія-та си, и не дадохъ ни една заповѣдь за него. (*)

Този обычай ся е въвелъ въ Християнскѣ-тъ церквѣ такожде испослѣ както и други или отъ Язычници-тъ които имахъ обычай да кадятъ прѣдъ идоли-тъ си, или може и отъ ветхо-

*) Дарове-тъ на злато и на ливанъ, и смириъ, които волсви-тъ принесохъ на Исуса Христа (Мат. 2; 11), бѣхъ дарове на Христа като на царь Іудейскый, а не за религіозно поклоненіе (Мат. 2; 2). Аромати-тъ и миро-то (Лук. 23; 56) които жены-тъ приготвихъ за Христа, бѣхъ за погребеніе-то му (Мар. 16; 1) Пророчество-то Малахіево (1: 11) че “на всяко мѣсто ще ся принесе темянь на име-то ми,” е пророчество споредъ ветхозавѣтний обычай, и значи че поклоненіе или молитва на истиннаго Бога ще владѣе по всякій-тъ свѣтъ, споредъ както казува Св. Писаніе въ други мѣста (Псал. 22; 27: 72; 11: Иса. 45; 23; Авак. 2; 14). Когато Давидъ рече: “Да ся исправи прѣдъ тебе молитва-та ми като каденіе — яко кадило (Псал. 141; 2). Той не казува: Да ся исправи прѣдъ тебе *каденіе-то ми*; но *молитва-та ми* като каденіе т. е. Както дымъ-тъ на каденіе-то ся вдига право на горѣ, така да ся вдигне молитва-та ми къмъ тебе. Темянь и кадилница въ виденіе-то Іоанново (Отк. 8; 3, 4) сѣ употрѣбени както други нѣща въ това видѣніе споредъ ветхозавѣтны обряды, и значать, че въ прискърбно врѣме, заради което Іоаннъ пророкува, много молитвы ще сѣ принесѣтъ на Бога по причинъ на голѣми-тъ страданія, които ще бѣдѣтъ тогава на земя-тъ.